

متن پرسش

با سلام: در فرهنگ عامه متدینین توسل یعنی دست به دامان شدن و تقاضا از کسی در راستای برآورده شدن حاجتی. مثلا شخصی در محاکم نمی تواند حقیقت را ثابت کند و به او ظلم می شود لذا متوسل به یکی از معصومین می شود و کار را به او می سپارد یعنی در حقیقت معتقدیم که آن معصوم قدرت دارد تا به اذن الهی و در چهارچوب حکمت الهی حق ضایع شده شخص متوسل را احیا کرده و یا ظالمین را به جزای ظلمشان برساند. خوب ما از توسل این را یادگرفته ایم و اینطوری عمل می کنیم. اما اینکه حضرت زکریا در قضیه مریم متوجه لطف الهی شدند، ظاهرا در اینجا عنوان تذکر صحیح باشد نه توسل. چون حضرت زکریا که به مریم متوسل نشدند تا ایشان کاری برای حضرت زکریا انجام دهند.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: با توجه به این که انسان در توسلات خود به دنبال کمالاتی است که در حضرت حق هست، با نظر به مظاهری که حضرت حق کمالات خود را در آن ها ظاهر نموده است و با شفیع قراردادن آن مظاهر به حضرت حق رجوع می نماییم و معنی توسل همچنان که عرض شد با نظر به حضرت حق است که معنا می دهد. موفق باشید